

sedenie konané v neprítomnosti obžalovaného a nebol zachovaný postup podľa § 1, odst. 5 zákona čis. 8/1924 Sb. z. a n.

(Rozh. zo dňa 13. marca 1937, Zm III 90/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre zločin podvodu v dôsledku zmätočnej sťažnosti obžalovaného z moci úradnej z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čis. 4 tr. p. zrušil usnesenie vrchného súdu spolu s hlavným odvolacím pojednávaním a s celým pokračovaním, konaným po vynesení usnesenia krajského súdu a nariadil krajskému súdu, aby ďalej pravidelne pokračoval podľa 5. odst. § 1 zákona čis. 8/1924 Sb. z. a n.; zmätočnú sťažnosť poukázal na toto rozhodnutie.

Dôvody:

Proti usneseniu vrchného súdu podal obžalovaný zvoleným obhájcom zmätočnú sťažnosť na základe § 385, čis. 2 tr. p. pre nepovolenie podmieneného odkladu výkonu trestu.

Pri preskúmaní veci z úradnej moci zbadal najvyšší súd, že pojednávanie o podmienenom odsúdení, ktoré sa riadi v smysle ustanovenia § 7, odst. 2 zák. čis. 562/1919 Sb. z. a n. podľa zásad platných pre hlayné pojednávanie, bolo u krajského súdu konané v neprítomnosti obžalovaného, za podmienok § 1 zák. čis. 8/1924 Sb. z. a n., že však usnesenie krajského súdu nebolo obžalovanému doručené s poučením o možnosti podať odpor a odvolanie podľa § 4 zák. čis. 8/1924 Sb. z. a n.

Podľa ustanovenia § 1, odst. 5 citovaného zákona musí byť obžalovanému, nebol-li pri pojednávaní o podmienenom odsúdení osobne prítomný, usnesenie o tom buď sdelené dožiadaným sudcom, alebo písomne doručené, s poučením o možnosti podať odpor a odvolanie podľa § 4 citovaného zákona.

Keď sa to však nestalo, predložil krajský súd spisy vrchnému súdu proti ustanoveniu 1. odst. § 396 tr. p. predčasne a vrchný súd sa pustil predčasne do meritorného rozhodovania, lebo nie je vylúčené, že obžalovaný podá proti usneseniu krajského súdu odpor, alebo odvolanie podľa § 4 zák. čis. 8/1924 Sb. z. a n. Z toho plynie, že vrchný súd nemal ešte k meritornému rozhodovaniu oboru pôsobnosti. Je tu tedy zmätok podľa § 384, čis. 4 tr. p., ktorého v smysle posl. odst. citovaného paragrafu treba dbať z úradnej povinnosti.

Čís. 5848.

Potrestanie pachateľa pre trestné činy uvedené v § 338, odst. 1 tr. zák. len pokarhaním neprichádza v úvahu (§ 17, odst. 3 zák. čl. XXXVI:1908) pre otázku zpätivosti a tedy ani v prípade kvalifikácie podľa § 338 tr. zák.

Pri korekcionalizácii zločinu na prečin (§§ 92, 20 tr. zák.) treba použiť zákonných ustanovení, platných pre prečiny, i čo do trvania vedľajších trestov straty úradu a volebného práva do obcí.

(Rozh. zo dňa 13. marca 1937, Zm IV 99/37.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. a spol. pre zločin krádeže v dôsledku zmätočnej sťažnosti obžalovaných A., B. a C., z povinnosti úradnej z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc, pokiaľ trestný čin obžalovaného B. bol kvalifikovaný aj podľa § 338 tr. z., a túto kvalifikáciu pominul; ďalej z povinnosti úradnej z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 2 tr. p. zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc dotyčne obžalovaného C. vo výroku o dobe vedľajších trestov straty úradu a straty práva volebného do obcí a určil dobu týchto vedľajších trestov obžalovaného C., a to stratu úradu na tri roky a stratu práva volebného do obcí na jeden rok.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci z povinnosti úradnej zbadal najvyšší súd, že prvý súd mylne kvalifikoval trestný čin obžalovaného B. aj podľa § 338 tr. z., hoci tento obžalovaný bol v jednom z tých dvoch prípadov, v ktorých bol predtým odsúdený pre prečin krádeže, podľa trestného listu odsúdený len na pokarhanie (dútku), ktoré opatrenie v smysle § 17, odst. 3 zák. čl. XXXVI:1908 neprichádza v úvahu pre otázku zpätivosti, tedy ani v prípade kvalifikácie podľa § 338 tr. z. Vrchný súd túto vadu neopravil.

Dotyčne obžalovaného B. sa tu vyskytuje tedy zmätok podľa § 385, čís. 1 b) tr. p., na ktorý treba podľa posl. odst. citovaného paragrafu hľadať z povinnosti úradnej, lebo je na ujmu menovaného obžalovaného. Preto najvyšší súd pokračoval podľa § 33, odst. 1 por. nov. a vadnú kvalifikáciu činu u obžalovaného B. pominul.

Vrchný súd vymerajúc obžalovanému C. s použitím § 92 tr. z. trest väzenia, kvalifikoval jeho čin, hľadiac na ustanovenie § 20 tr. z., ako prečin, ponechal však v platnosti tomuto obžalovanému rozsudkom krajského súdu stanovené vedľajšie tresty, a to päťročnú stratu úradu a trojročnú stratu práva volebného do obcí.

Ponevác podľa § 57, odst. 2 tr. z. doba vedľajšieho trestu straty úradu môže byť určená pri prečinoch 1—3 rokmi a doba straty práva volebného do obcí v smysle § 3 zák. čís. 75/1919 Sb. z. a n. v znení vyhlášky čís. 123/1933 Sb. z. a n. na 1 rok, preto pri uložení uvedených vedľajších trestov obžalovaného C. neboly zachované sadzby v zákone stanovené, čím bol zavinený zmätok podľa § 385, čís. 2 tr. p. Preto najvyšší súd, hľadiac na ustanovenie posledného odstavca § 385 tr. p., pokračoval podľa § 33, odst. 1 por. nov. a určil vedľajšie tresty obžalovaného C. podľa zákona.

Čís. 5849.

Pričítajú-li se pachateli i výsledky neobmýšlené, jako v případech, kde stačí nepřímý úmysl (§§ 140, 152 tr. zák.), sluší je přičítati též spoluvinníku.

Spoluvinník je zbaven odpovědnosti, šel-li pachatel dále (zasadil ránu holí), než spoluvinník zamýšlel (aby udeřil rukou); je však bez